

คดีหมายเลขดำที่ บ.๑๑๒/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ บ.๑๑๒/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองอุบลราชธานี

วันที่ ๒๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายสิทธิชัย วันดี ผู้ฟ้องคดี
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๑
คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๒
นายกเทศมนตรีตำบลสีแก้ว ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

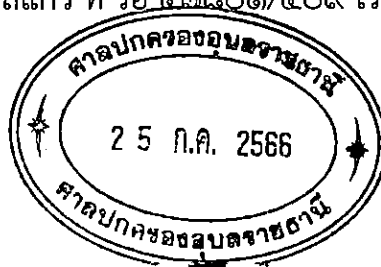
เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม โดยมูลคดีนี้สืบเนื่องจาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ส่งรายงาน ส่วนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อได้รับส่วนวนการไต่สวนดังกล่าวแล้ว ได้พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติ แล้วรายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ มีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสีแก้ว ที่ ๑๖๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างโครงการประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๕๑ โดยเบิกจ่ายและเบียดบังเงินค่าประดับตกแต่งขบวนแห่ จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท โดยไม่มีการจ้างเหมาตกแต่งริ้วขบวนแห่ดังกล่าว จึงเป็นการตรวจรับเท็จ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

/ตามข้อ...

ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ได้พิจารณาแล้วมีมติให้ลดโทษ จากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งเทศบาล ตำบลสีแก้ว ที่ ๖๕๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ลดโทษผู้ฟ้องคดี จากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนี้ (๑) ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีโอกาสทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาส ได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานก่อนที่จะมีคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี กล่าวคือ ก่อนที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะมีคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามมิได้สรุปพยานหลักฐานและ แจ้งถ้อยคำพยานบุคคลให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถโต้แย้งและคัดค้านถ้อยคำพยาน ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ แม้มาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ จะบัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถือสำนวน การไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวน วินัยก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวก็ไม่ได้เป็นข้อยกเว้นของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (๒) ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ ราชการตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติแต่อย่างใด กล่าวคือ การที่จะพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิด วินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงาน เทศบาลจังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๔๕ หรือไม่นั้น การกระทำจะต้องครบองค์ประกอบความผิด ซึ่งความผิดดังกล่าว สามารถแยกองค์ประกอบได้ ดังนี้ องค์ประกอบภายนอก ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ องค์ประกอบภายใน เจตนาทุจริต ในเรื่องนี้ งานตกแต่งรีวขบวนแห่โครงการประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๕๑ ไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับการจ้าง ตามข้อ ๒๑ (๗) ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ มีเพียง บันทึกข้อความ ที่ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ของสำนักปลัดที่เสนอว่า คณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง ประกอบด้วยนายสมศักดิ์ ภารพงษ์ นักพัฒนาชุมชน เป็นประธานกรรมการ นางสาวพิสมัย บรรพจันทร์ นักวิชาการศึกษา และผู้ฟ้องคดี เป็นกรรมการ ตามข้อ ๒๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว เพื่อขอความเห็นชอบต่อนายก องค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วเท่านั้น จะถือเป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับหนังสือเทศบาลตำบลสีแก้ว ที่ รอ ๕๗๘๐๑/๕๐๙ เรื่อง รายงานส่งสำเนาเอกสาร

/และชี้แจง...

และชี้แจงข้อเท็จจริงเรื่องอุทธรณ์ของพนักงานเทศบาลตำบลสีแก้ว (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ ถึงประธานคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พนักงานเทศบาลจังหวัดร้อยเอ็ด โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ยืนยันว่า ไม่พบว่ามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง หรือบันทึกข้อความเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับการจ้างที่ใช้แทนการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างตามระเบียบพัสดุ แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง อีกทั้งบันทึกข้อความที่ ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ก็ไม่มีข้อความระบุว่าให้ใช้บันทึกนี้แทนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างโครงการดังกล่าวด้วย กรณีจึงฟังไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่เป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง นอกจากนี้ บันทึกข้อความดังกล่าวจะต้องเสนอเริ่มจากเจ้าหน้าที่พัสดุ และหากจะถือเอาบันทึกดังกล่าวแทนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างจะต้องมีข้อความปรากฏในบันทึกว่า ขออนุมัติให้บันทึกฉบับนี้แทนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ อีกทั้งจะต้องมีการแจ้งเวียนบันทึกดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีเจตนาทุจริต กล่าวคือ เมื่อปี ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งบุคลากร สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว (ต่อมาได้ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลสีแก้ว) นายอพิเชษฐ สังวิบุตร นายองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วในขณะนั้น ได้จัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๔) โดยกำหนดโครงการสนับสนุนประเพณีลอยกระทงบ้านคานหัก หมู่ ๒๑ งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท ไว้ในยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ปี ๒๕๕๒ และได้บรรจุโครงการดังกล่าวในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว เรื่อง งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ จากนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดได้มีหนังสือ ที่ รอ ๐๐๑๖.๓/ว.๔๒๒๑ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงหัวหน้าส่วนราชการว่า จังหวัดจะจัดงานประเพณี “สมมาน้ำคืนเพ็งเส็งประทีป” ครั้งที่ ๑๐ ประจำปี ๒๕๕๑ ระหว่างวันที่ ๑๑ ถึง ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ บริเวณสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์และบึงพลาญชัยร้อยเอ็ด และมีคำสั่งจังหวัดร้อยเอ็ดที่ ๑๙๖๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายจัดชบวนแห่กระทงประทีปเมืองสีแก้ว ต่อมา นางสาวพิศมัย บรรพจันทร์ นักวิชาการศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ได้เสนอโครงการงานประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๕๑ ดังกล่าวต่อ นายอพิเชษฐ ซึ่งนายอพิเชษฐอนุมัติโครงการดังกล่าวและได้ทำสัญญาการยืมเงิน ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ขอยืมเงินจากองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดงานตามโครงการดังกล่าว ประกอบด้วยค่าจัดสถานที่และบริเวณจัดงานจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ค่าอาหารและเครื่องดื่มผู้เข้าร่วมชบวนแห่จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ค่าประดับตกแต่งชบวนแห่จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท และค่ารางวัลชนะเลิศประกวดนางนพมาศจำนวน ๕,๐๐๐ บาท โดยในวันเดียวกันนางสาวพรพิศ ศรีวิเศษ หัวหน้าส่วนการคลัง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ได้มีหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายเงินดังกล่าวและทำฎีกาเบิกเงิน

/นอกงบประมาณ...

นอกงบประมาณรายจ่าย ประเภทลูกหนี้เงินยืมงบประมาณ (๑๑๐๖๐๕) ให้แก่นายอพิเชษฐ จากนั้น นางสาวพรพิศได้มีบันทึกข้อความ ที่ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรื่อง รายงานขอจ้างโดยวิธีตกลงราคา เพื่อจ้างเหมาตกแต่งรั้วชบวนแห่จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท ต่อนายอพิเชษฐ ต่อมา เมื่อถึงวันจัดงานประเพณีลอยกระทง ผู้ฟ้องคดีได้เข้าร่วมงานโดยเดินทางไปยังหมู่บ้านคานหักเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีได้เห็นการตกแต่งสถานที่การจัดงานลอยกระทง โดยมีเวทีเครื่องเสียง ณ วัดบ้านคานหัก มีการจัดเตรียมสถานที่งานประเพณีลอยกระทง จากนั้น เวลาประมาณ ๑๒.๐๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีได้เดินทางไปหมู่บ้านดงสว่าง ซึ่งอยู่ห่างจากบ้านคานหักประมาณ ๓ กิโลเมตร เมื่อไปถึงก็พบว่า มีการแต่งตัวผู้เข้าร่วมชบวนแห่ ซึ่งผู้ฟ้องคดีสังเกตเห็นว่า มีประมาณ ๓๐ คน กำลังแต่งหน้า ทำผม แต่งชุดนางรำ และมีการประกอบอาหารเพื่อเลี้ยงผู้เข้าร่วมชบวนแห่งานประเพณีลอยกระทงดังกล่าว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้เดินทางไปที่โรงเรียนพลาญชัยพิทยาคมเพื่อสอบถามว่าผู้ใดเป็นผู้แต่งกายเป็นเจ้าเมืองสีแก้ว เพราะปีที่ผ่านมาผู้ฟ้องคดีเคยได้รับมอบหมายให้แต่งตัวเป็นเจ้าเมืองสีแก้ว เมื่อไปถึงโรงเรียนดังกล่าวได้มีการจัดรั้วชบวนและตกแต่งรั้วชบวน โดยค่าตกแต่งรั้วชบวนมาจากเงินอุดหนุนขององค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว จากนั้น เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ นางสาวพิสมัย ได้นำบันทึกข้อความ ที่ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ มาแจ้งกับผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างค่าตกแต่งรั้วชบวนแห่ ผู้ฟ้องคดีจึงสอบถามว่า รั้วชบวนอยู่ที่ใด นางสาวพิสมัย บอกว่า รั้วชบวนอยู่ที่โรงเรียนพลาญชัยพิทยาคม ประกอบกับ ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะลงลายมือชื่อก็ปรากฏว่า ในใบแจ้งหนี้ หรือส่งมอบทรัพย์สิน หรือส่งมอบงาน และบันทึกใบตรวจรับดังกล่าวมีลายมือชื่อของคณะกรรมการคนอื่น ๆ รวม ๒ คน คือ นายสมศักดิ์ ภารพงษ์ ประธานกรรมการ และนางพิสมัย กรรมการ ได้ลงลายมือชื่อมาก่อนแล้ว สอดคล้องกับบันทึกปากคำของนายธงชัย เหล่ายนิชาม สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ที่ให้ไว้ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ได้มอบเงินสนับสนุน เมืองร้อยเอ็ดเกี่ยวกับงานลอยกระทงโดยมอบให้กับโรงเรียนพลาญชัยพิทยาคมเป็นค่าใช้จ่าย ในส่วนของค่าจัดชบวนแห่ ค่าอาหารและค่าเครื่องดื่ม จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท โดยมี ส่วนของชาวเมืองสีแก้วในงานประเพณีสมมาน้ำคืนเพ็ง เส็งประทีป และบันทึกปากคำของนางอมราวดี เรื่องโอชา ครูชำนาญการพิเศษ ที่ให้ถ้อยคำต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วได้มอบเงินสนับสนุน จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ประกอบกับบันทึกถ้อยคำของบุคคลที่ยืนยันว่า การจัดโครงการประเพณีลอยกระทงองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ประจำปี ๒๕๕๑ มีการจัดตกแต่งรั้วชบวนที่โรงเรียนพลาญชัยพิทยาคม ซึ่งนำไปรวมแห่ ณ บึงพลาญชัย จำนวน ๑๓ ราย ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่า มีการจัดตกแต่งรั้วชบวนจริง จึงได้ลงลายมือชื่อตรวจรับค่าตกแต่งรั้วชบวนแห่ตามกรรมการทั้งสองคน ประกอบกับตามรายงานการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้รับผลประโยชน์อื่นใดอันมิชอบในโครงการนี้ ดังนั้น

/การที่...

การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อตรวจรับค่าตกแต่งขบวนแห่จึงเป็นการเชื่อโดยสุจริตว่าเป็นการตรวจรับงานจ้างสำหรับตกแต่งริ้วขบวนแห่ของโรงเรียนพลาญชัยพิทยาคม กรณีจึงเป็นไปไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาทุจริตแต่อย่างใด (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ พบ. ๖/๒๕๖๓) นอกจากนี้ ตามรายงานการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีการตกลงหรือสมคบคิดกับนายอพิเชษฐเพื่อที่จะกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีจึงเป็นไปไม่ได้ว่าการที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อตามเอกสารใบส่งมอบงานและใบตรวจรับงานจ้างจะเป็นการกระทำที่รู้ถึงการกระทำของนายอพิเชษฐ และถือเอาการกระทำของอพิเชษฐเป็นการกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่ได้ และจะถือเป็นการกระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้เพื่อประโยชน์ของนายอพิเชษฐไม่ได้ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงมิได้เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตแต่อย่างใด ดังนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ครบองค์ประกอบของความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ นอกจากนี้ ฎีกาส่งใช้เงินยืมการจ้างขบวนรถแห่ ไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงเป็นการส่งใช้เงินยืมที่ไม่ถูกต้อง เอกสารที่จะนำมาประกอบเพื่อหักล้างเงินยืมรวมถึง บันทึกข้อความ ที่ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และใบตรวจรับงานจ้างเหมา ย่อมไม่สามารถที่จะนำมาหักล้างเงินยืมได้ เอกสารดังกล่าวจึงไม่มีผลในอันที่จะนำมากล่าวอ้างได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจรับการจ้าง ดังนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ศาลมีคำพิพากษาว่าคำสั่งเทศบาลตำบลสีแก้ว ที่ ๖๕๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๒. เพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลสีแก้ว ที่ ๖๕๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ

๓. ให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ และคืนสิทธิและประโยชน์ ตลอดจนสวัสดิการของผู้ฟ้องคดีนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีต้องออกจากราชการ

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาลตำบลสีแก้ว ที่ ๑๖๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ ที่ลดโทษไล่ออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ต่อมา ศาลมีคำสั่งลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ ไม่รับคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า คดีนี้สืบเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหาว่านายอพิเชษฐ สั่งวิบุตร์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว

/อำเภอก...

อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เบิกจ่ายและเบียดบังเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีมติมอบหมายองค์คณะพนักงานไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และมีมติให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีกับพวก ผู้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดในเรื่องกล่าวหาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งให้ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วไม่ได้คัดค้านองค์คณะพนักงานไต่สวน เมื่อองค์คณะพนักงานไต่สวนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานแล้วเห็นว่ามีมูล จึงแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาและเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอด ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติให้เปลี่ยนรูปแบบการไต่สวนข้อเท็จจริงจากองค์คณะพนักงานไต่สวนเป็นการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่ได้คัดค้าน คณะอนุกรรมการไต่สวน คณะอนุกรรมการไต่สวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามที่มีการกล่าวหา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงพร้อมพยานหลักฐานตามสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง แล้วมีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีกรณีเบิกจ่ายและเบียดบังเงินค่าประดับตกแต่งขบวนแห่ มีมูลความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สิน เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ หรือรับรองเป็นหลักฐาน ซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) แต่ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) ขาดอายุความแล้ว สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป จึงให้ยุติการดำเนินคดีอาญาในความผิดฐานนี้ และมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดร้อยเอ็ด เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๔๕ ข้อ ๓ วรรคสาม การมีมติชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีหน้าที่ตรวจรับงานจ้างเหมาตกแต่งขบวนแห่งานประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๕๑ เนื่องจากไม่มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อตรวจรับงานจ้างเหมาดังกล่าวเป็นการเชื่อโดยสุจริตว่าเป็นการตรวจรับงานจ้าง ตกแต่งริ้วขบวนของโรงเรียนพลาญชัยพิทยาคม และไม่ได้มีการตกลงหรือสมคบคิด

/กับนายอพิเชษฐ...

กับนายอพิเชษฐ สังวิบุตร การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต นั้น ขณะเกิดเหตุ ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งบุคลากร สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างเหมา โครงการงานประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๕๑ จึงมีหน้าที่ตรวจรับงานจ้างให้ถูกต้องครบถ้วนตามบันทึกตกลงการจ้าง และต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเคร่งครัด สำหรับโครงการงานประเพณีลอยกระทงบ้านคานหัก หมู่ที่ ๑๑ ตำบลสีแก้ว อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด นายอพิเชษฐได้ทำสัญญาการยืมเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท โดยอ้างว่าเพื่อใช้จ่ายในโครงการงานประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๕๑ ในวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วตั้งงบประมาณไว้จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งมีวัตถุประสงค์ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วว่า ต้องนำไปสนับสนุนการจัดงานประเพณีลอยกระทงของบ้านคานหัก โดยมีรายละเอียดในการใช้จ่ายเงินตามโครงการ ดังนี้ (๑) ค่าจัดสถานที่และบริเวณจัดงานจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท (๒) ค่าอาหารและค่าเครื่องดื่มร่วมชมวันแห่ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท (๓) ค่าประดับตกแต่งชบวน จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท และ (๔) ค่ารางวัลชนะเลิศประกวดนางนพมาศ จำนวน ๕,๐๐๐ บาท โดยกรณีค่าประดับตกแต่งชบวนแห่นั้น นายอพิเชษฐได้ทำบันทึกตกลงการจ้าง เลขที่ ๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ จ้างนายทองจันทร์ พูลชนะ เป็นผู้รับจ้างตกแต่งจัดริ้วชบวนรถแห่เป็นเงิน ๑๕,๐๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจรับงานจ้าง แต่กลับปรากฏข้อเท็จจริงว่า พยานบุคคลรายนายประมวล มะนุรักษ์ นายสว่าง นนธ์นาภา นายชูศักดิ์ คำหารพล นายอานวย หายหัตถ์ นายสุบิน อินอุ่นโชติ นางวันวิสา พูลชนะ นายชาญชัย สุนทรพิธ และนายประเทือง บุญเสริม ได้ให้การสอดคล้องกันในประเด็นสำคัญว่า ในงานประเพณีลอยกระทง ณ บ้านคานหัก ไม่ได้มีชบวนแห่แต่อย่างใด ประกอบกับ นายทองจันทร์ให้การยืนยันว่า ไม่ได้เป็นผู้รับจ้าง และลายมือชื่อในบันทึกตกลงการจ้าง เลขที่ ๓/๒๕๕๒ ใบเสนอราคา ใบตรวจรับงานจ้างเหมา ใบแจ้งหนี้ หรือส่งมอบทรัพย์สิน หรือส่งมอบงาน และบิลเงินสด ไม่ใช่ลายมือชื่อของตน และไม่เคยได้รับเงินใด ๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว อีกทั้งเมื่อส่งตัวอย่างลายมือชื่อของนายทองจันทร์ไปตรวจพิสูจน์ยังศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๓ (นครราชสีมา) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปรากฏว่าลายมือชื่อที่ปรากฏในบันทึกตกลงการจ้าง ใบเสนอราคา ใบตรวจรับงานจ้างเหมา ใบแจ้งหนี้ หรือส่งมอบทรัพย์สิน หรือส่งมอบงาน และบิลเงินสด ไม่ใช่ลายมือชื่อของนายทองจันทร์ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่นายชาญชัยให้ถ้อยคำว่า นายอพิเชษฐนำเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับนายทองจันทร์ไปจัดทำเอกสารหลักฐานเท็จ แต่ผู้ฟ้องคดีกับพวกกลับลงลายมือชื่อในใบตรวจรับงานจ้างเหมาว่า นายทองจันทร์ได้ทำการถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามบันทึกตกลงการจ้าง เลขที่ ๓/๒๕๕๒ ทั้งที่ไม่มีการจัดงานตกแต่งริ้วชบวนรถแห่งานประเพณีลอยกระทง จึงเป็นการตรวจรับเท็จ และนายอพิเชษฐได้นำใบตรวจรับงานจ้างเท็จดังกล่าว

/ส่งเป็น...

ส่งเป็นใบสำคัญหักล้างเงินยืมค่าประดับตกแต่งขบวนแห่และเบียดบังเอาเงินยืมจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท ไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยทุจริต ประกอบกับในขั้นตอนการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน โดยมีรายละเอียดเพียงพอที่ผู้ฟ้องคดีจะใช้ประโยชน์ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบถึงสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้ลงนามรับทราบข้อกล่าวหาและระบุว่าเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอดแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเพียงพอแล้ว โดยผู้ฟ้องคดีได้เคยชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและให้ถ้อยคำแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สรุปได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการตรวจรับงานจ้างได้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับแต่งตั้ง เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีได้ไปตรวจรับงานจ้างตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย ในการตรวจรับงานจ้างโครงการประเพณีลอยกระทงบ้านคานหัก ประจำปี ๒๕๕๑ มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการตรวจงานจ้าง ตามข้อ ๖ ของบันทึกข้อความที่ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ รายงานขอจ้างโดยวิธีตกลงราคาแทนคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง ดังนั้น ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีกับพวกที่ได้ร่วมกันตรวจรับงานจ้างอันเป็นเหตุในโครงการงานประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๕๑ กรณีเบิกจ่ายและเบียดบังเงินค่าประดับตกแต่งขบวนแห่ จึงเป็นผลโดยตรงทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว และมีมูลความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) และมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๔๕ ซึ่งในกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาแก่ผู้ฟ้องคดีกับพวก นั้น ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๗๑/๒๕๖๔ ระหว่าง อัยการสูงสุด โจทก์ นายอพิเชษฐ สังวิบุตร ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน จำเลย (ผู้ฟ้องคดีเป็นจำเลยที่ ๔) ได้มีคำพิพากษาในส่วนของจำเลยที่ ๔ (ผู้ฟ้องคดี) โดยสรุปว่า พยานหลักฐานจากการไต่สวนฟังได้ว่า จำเลยที่ ๔ กระทำ ความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร กรอกข้อความลงในเอกสารหรือดูแลรักษาเอกสาร กระทำการปลอมเอกสารโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้น จำเลยที่ ๔ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ (เดิม) มาตรา ๑๖๑ (เดิม) การกระทำของจำเลยที่ ๔ เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ปฏิบัติหรือละเว้น

/การปฏิบัติ...

การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกจำเลยที่ ๔ มีกำหนด ๑ ปี เมื่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ได้มีคำพิพากษาลงโทษผู้ฟ้องคดีเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดตามที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทั้งทางวินัยและทางอาญา โดยในทาง อาญา ศาลได้มีคำพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดจริงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติ ชี้มูลความผิด อันเป็นการกระทำความผิดเดียวกันกับการกระทำความผิดทางวินัย ซึ่งผู้ฟ้องคดี ได้มีมติมาฟ้องเป็นคดีนี้ เมื่อความผิดทางอาญาและทางวินัยเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน โดยมีเนื้อหาแห่งการกระทำอันเดียวกันจากเจตนาภายในที่แสดงออกมาในคราวเดียว โดยความ รับผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีทั้งความผิดทางอาญา ซึ่งเป็นการควบคุมการใช้อำนาจในตำแหน่ง หน้าที่ และมีกฎหมายวินัยควบคุมความประพฤติไว้อีกชั้นหนึ่ง การที่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิด ฐานทุจริตต่อหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีอำนาจชี้มูลความผิดทางวินัย ฐานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริต ต่อหน้าที่ราชการได้ ทั้งนี้ เพราะความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการที่กำหนดไว้ในประมวล กฎหมายอาญา ย่อมยึดโยงกับความผิดทางวินัยโดยอัตโนมัติ อันเป็นผลทางกฎหมายที่ไม่อาจ ปฏิเสธได้ และถือว่าเป็นการกระทำอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งเป็นผลทางกฎหมายที่มุ่งหมาย ให้เกิดผลบังคับให้สอดคล้องกันทั้งทางอาญาและทางวินัยจากผลแห่งการกระทำความผิด ครั้งเดียวกันของผู้ฟ้องคดี ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เมื่อมาตรา ๙๑ (๒) และมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาพิจารณา ลงโทษทางวินัย ตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสำนวนการสอบสวน ทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วย การบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ดังนั้น เมื่อกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงและ ชี้มูลความผิดแก่ผู้ฟ้องคดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ย่อมมีผลให้คำสั่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติชี้มูลดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ข้ออ้าง ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า มูลคดีสืบเนื่องจากประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๑.๐๑(รอ)/๐๓๗๔ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เพื่อให้ดำเนินกรทางวินัยต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อได้รับสำนวน การไต่สวนดังกล่าวแล้ว ได้พิจารณาโทษทางวินัยตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติ แล้ว

รายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ มีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ การพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน และการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ และหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นว ๑๒๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๓ เรื่อง การลงโทษข้าราชการ ผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยชอบแล้ว จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสีแก้ว ที่ ๑๖๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างโครงการประเพณีลอยกระทงประจำปี ๒๕๕๑ โดยเบิกจ่ายและเบียดบังเงินค่าประดับตกแต่งชบวนแห่ จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท โดยไม่มีการจ้างเหมาตกแต่งริ้วชบวนแห่ดังกล่าว จึงเป็นการตรวจรับเท็จ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีแจ้งว่ามีการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวจริง และเห็นว่ามิใช่ชื่อตนในบันทึกข้อความว่าเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ฟ้องคดีจึงลงนามในใบตรวจรับโดยไม่มีเจตนาแสวงหาประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น จึงมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ ตามแนวทางหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ส ๑๘๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๐๓๑๓.๓/ว ๘๘๙ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ และหนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๒ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ แต่เนื่องจากในเรื่องนี้มีคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๕๖ วินิจฉัยว่า องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่อาจพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติ ให้เป็นประการอื่นได้ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๐๓๑๓.๓/ว ๘๘๙ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่อาจพิจารณาอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติ ชี้มูลความผิดกรณีดังกล่าว จึงไม่อาจมีมติยกเลิกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามคำสั่งเทศบาล

/ตำบล...

ตำบลสีแก้ว ที่ ๑๖๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ ที่ได้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ดังนั้น คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงชอบแล้ว กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสทราบพยานหลักฐานและโต้แย้งหลักฐานอย่างเพียงพอจึงไม่ชอบด้วยมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดีโดยในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริง คณะอนุกรรมการไต่สวนได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบเพื่อให้โอกาสผู้ฟ้องคดีชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ซึ่งในการชี้แจงของผู้ฟ้องคดีฟังชั้น ๒ ประเด็น คือ การตรวจรับงานค่าจัดสถานที่และบริเวณจัดงานจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท และการตรวจรับค่าอาหารและเครื่องดื่มผู้เข้าร่วมชบวนแห่งจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ส่วนประเด็นการตรวจรับงานจ้างเหมาประดับตกแต่งชบวนแห่งนั้น คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น กรณีจึงเห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้มีการแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๑๒/๒๕๖๒ นั้น เห็นว่าคำพิพากษาดังกล่าวมีผลผูกพันเฉพาะคู่กรณีในคดีดังกล่าว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า มูลคดีนี้เกิดจากสำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๑.๐๑(รอ)/๐๓๗๔ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๓ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ดำเนินการทางวินัยกับพนักงานเทศบาลในสังกัด กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับเรื่องกล่าวหานายอพิเชษฐ สິงวิบุตร นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว (ในขณะนั้น) กับพวกรวม ๕ ราย (รวมผู้ฟ้องคดี) กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการกรณีเบิกจ่ายและเบียดบังเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ผู้ฟ้องคดีเกี่ยวข้องในการดำเนินการตามโครงการประเพณีลอยกระทงประจำปี ๒๕๕๑ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า โครงการประเพณีลอยกระทงประจำปี ๒๕๕๑ กรณีเบิกจ่ายและเบียดบังเงินค่าประดับตกแต่งชบวนแห่ง จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท องค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ได้จัดทำบันทึกตกลงการจ้าง เลขที่ ๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และเอกสารประกอบการรับเงิน ซึ่งมีนายทองจันทร์ พูลชนะ เป็นผู้รับจ้างเหมาตกแต่งริ้วชบวนรถแห่ งานประเพณีลอยกระทง ณ บ้านคานหัก หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๒๑ ตำบลสีแก้ว อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท ทั้งที่ผู้รับจ้างไม่ได้รับเงินค่าจ้างและไม่มีส่วนรู้เห็นหรือเกี่ยวข้องกับการแต่งริ้วชบวนรถแห่ งานประเพณีลอยกระทงดังกล่าวแต่อย่างใด แต่นายสมศักดิ์ ภารพงษ์ และผู้ฟ้องคดีกลับลงลายมือชื่อตรวจรับทั้งที่ไม่มีการจ้างดังกล่าว จึงเป็นการตรวจรับเท็จ เห็นว่า การกระทำของนายสมศักดิ์และผู้ฟ้องคดีที่ได้รับแต่งตั้งและเข้าทำหน้าที่ คณะกรรมการตรวจการจ้าง มีมูลความผิดทางอาญา และมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดร้อยเอ็ด เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๔๕ ข้อ ๓ วรรคสาม เทศบาลตำบลสีแก้ว (จัดตั้งเป็น

/เทศบาล...

เทศบาลตำบลสีแก้ว ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยฯ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕) มีหนังสือที่ รอ ๕๗๘๐๑/๑๕๐ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๓ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทบทวนมติเกี่ยวกับการลงโทษตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๓ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ที่ รอ ๕๗๘๐๑/๑๕๔ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทบทวนมติ เนื่องจาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า ตามโครงการงานประเพณีลอยกระทงประจำปี ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง ๓ รายการ คือ ค่าจัดสถานที่และบริเวณจัดงาน จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ๒. ค่าอาหารและเครื่องดื่มผู้เข้าร่วมขบวนแห่ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท และ ๓. ค่าจ้างเหมาตกแต่งขบวนแห่ จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท ทั้ง ๓ รายการ ได้ลงนามในใบตรวจรับการจ้าง ส่วนเอกสารประกอบอื่น ๆ เช่น บันทึกตกลงจ้าง เลขที่ ๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ซึ่งตกลงจ้างนายทองจันทร์ พูลชนะ ตกแต่งริ้วขบวนแห่เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่พัสดุคือ นางสาวพรพิศ ศรีวิเศษ และนางสาวสุดาพร ไชยพร เป็นผู้จัดทำ จึงไม่ทราบว่ามีมีการปลอมลายมือชื่อผู้รับจ้างหรือไม่ และการตรวจรับการจ้างก็เพื่อใช้เป็นหลักฐานของผู้ยืมเงิน (นายอพิเชษฐ) ประกอบการส่งใช้เงินยืม หากไม่มีเอกสารประกอบหรือหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ผู้ยืมจะต้องส่งเงินที่ยืมคืนให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว การตรวจรับงานจ้างตามโครงการนี้หากจะมีข้อผิดพลาดบกพร่องผู้รับผิดชอบคือนายอพิเชษฐผู้ยืมเงินและผู้ที่ยอมรับรองความถูกต้องของการดำเนินโครงการ และรับรองความถูกต้องของเอกสารหลักฐานการส่งใช้เงินยืม การตรวจรับงานจ้างจึงไม่มีผลโดยตรงทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วต้องเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้าง เนื่องจากมีการเบิกจ่ายเงินยืมให้กับผู้ยืมไปก่อนแล้ว และผู้ยืมได้นำเงินไปใช้จ่ายตามโครงการสามารถนำไปสำคัญรับเงินมาประกอบการส่งใช้เงินได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีการตรวจรับงานจ้าง ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๔๐(รอ)/๒๖๖๙ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงโทษผู้ฟ้องคดีตามมติเดิมภายในสามสัปดาห์ ตามมาตรา ๙๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาหรือความประพฤติที่ชั่ว ประกอบกับมีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ใต้บังคับบัญชาในสำนักปลัด ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอุตสาหะ มีความรับผิดชอบ ในระหว่างรับราชการได้ดำรงตนเสียสละ โดยบำเพ็ญประโยชน์ช่วยงานจิตอาสาให้กับทางราชการและชุมชน ไม่เคยต้องโทษวินัยมาก่อน เห็นควรพิจารณาโทษปลดออกจากราชการ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ที่ รอ ๕๗๘๐๑/๖๐๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ รายงานการพิจารณาโทษทางวินัยต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ ได้พิจารณาโทษ

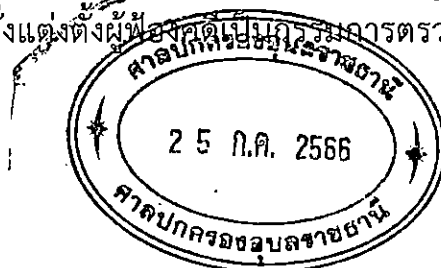

/ทางวินัย...

ทางวินัยของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๕ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับหนังสือจังหวัดร้อยเอ็ด ลับ ที่ รอ ๐๐๒๓.๔/๒๗๐ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลสีแก้ว ที่ ๑๖๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พนักงานเทศบาล จังหวัดร้อยเอ็ด ได้มีหนังสือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดร้อยเอ็ด ลับ ด่วนมาก ที่ รอ ๐๐๒๓.๔/๒๐ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงข้อเท็จจริงและ ส่งเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีหนังสือ ที่ รอ ๕๗๘๐๑/๓๖๗ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๔ และหนังสือ ที่ รอ ๕๗๘๐๑/๔๐๔ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ ชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมส่งเอกสาร ต่อมา นายอำเภอเมืองร้อยเอ็ดได้หนังสือ ที่ รอ ๐๐๒๓.๗/๕๘๒๒ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งผลการพิจารณา อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลสีแก้ว ที่ ๖๕๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ให้ลดโทษผู้ฟ้องคดี จากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจาก ราชการ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ จากข้อเท็จจริงดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่งเทศบาลตำบลสีแก้วที่ ๑๖๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงเป็นไปตามมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และมาตรา ๒๓ ประกอบกับมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวน และการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๑๒๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๓ เรื่อง การลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง โดยชอบแล้ว นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกคำสั่งเทศบาลตำบลสีแก้ว ที่ ๖๕๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ให้ลดโทษผู้ฟ้องคดี จากลงโทษไล่ออกจากราชการ เป็นปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นการดำเนินการตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ลดโทษ ผู้ฟ้องคดีจากลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล. ๑๘๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เรื่อง ทารื้อข้อกฎหมาย ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มีที่ ๐๐๓๑๓.๓/ว ๘๘๘ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม

๒๕๔๕ และหนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๒ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เรื่อง การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด วินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ ข้อ ๙ โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว นอกจากนี้ การไม่ปฏิบัติตามระเบียบของราชการที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต พิจารณาลักษณะความผิดไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ (๑) เมื่อกระบวนการเบิกจ่ายไม่ถูกต้องตามขั้นตอน ระเบียบ กฎหมาย ไม่มีการจัดซื้อจัดจ้างจริง แต่ตรวจรับงานครบถ้วนถูกต้อง บันทึกตกลงจ้างนำไปสู่การเบิกจ่ายเงินงบประมาณของ องค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วจนได้รับความเสียหาย เช่นนี้ เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องอยู่ในข่าย การกระทำการทุจริตร่วมกันหรือเป็นผู้สนับสนุนการกระทำผิดด้วย ซึ่งเป็นการกระทำผิดกฎหมาย อาญา และยังเป็น การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการด้วย และ (๒) เมื่อกระบวนการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้องตามขั้นตอน ระเบียบ กฎหมาย แต่หากมีการ จัดซื้อจัดจ้างจริง ตรวจรับงานถูกต้องตามบันทึกตกลงจ้าง องค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ไม่เสียหาย เช่นนี้ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไม่อยู่ในข่ายกระทำทุจริต แต่จะเป็นกรณีไม่ปฏิบัติ ตามขั้นตอนของระเบียบกฎหมายเท่านั้น กรณีเช่นนี้ไม่อยู่ในข่ายกระทำผิดอาญาฐานทุจริต แต่อาจผิดวินัย (วินัยไม่ร้ายแรง) ตามแต่พฤติการณ์ ตามข้อเท็จจริงปรากฏตามบันทึกข้อความ องค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ที่ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรื่อง รายงาน ขอจ้างโดยวิธีตกลงราคา มีการอนุมัติจ้างโดยใช้บันทึกดังกล่าวแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการ ตรวจการจ้าง และนายกององค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วได้ลงนามเห็นชอบบันทึกนั้นแล้ว จึงถือได้ว่าบันทึกดังกล่าวได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างไปในตัวโดยชอบ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ แล้ว ประกอบกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๔ ดังนั้น แม้จะไม่มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ทำหน้าที่คณะกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้ และนายกององค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วจะไม่ได้แจ้งให้ ผู้ฟ้องคดีรับทราบเป็นลายลักษณ์อักษรก็ตาม แต่จากข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบ ในใบแจ้งหนี้ หรือส่งมอบทรัพย์สิน หรือส่งมอบงาน และลงลายมือชื่อตรวจการจ้าง โดยไม่ได้ โต้แย้งผู้ออกคำสั่ง จึงถือว่ารับทราบและเห็นชอบตามเอกสารดังกล่าว อีกทั้งผู้ฟ้องคดีในฐานะ ที่เป็นพนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว สมควรใจเข้าผูกพันตนยอมรับ เอาเป็นหน้าที่ราชการที่ตนต้องรับผิดชอบ กล่าวคือ ยอมตรวจรับพัสดุตามบันทึกรายงาน ขออนุมัติจ้างดังกล่าว โดยได้ลงนามตรวจรับการจ้าง จนนำไปสู่การตั้งฎีกาเบิกจ่ายเงิน งบประมาณและมีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณดังกล่าว ย่อมถือว่าผู้ฟ้องคดีผูกพันตนยอมรับ ทำหน้าที่ตรวจรับพัสดุแม้ไม่มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการตรวจรับพัสดุ เป็นการปฏิบัติ

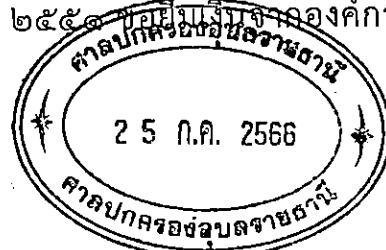

หน้าที่โดยพฤตินัยแล้ว นอกจากนี้ การที่เอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่าย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เลขที่คลังรับ ๙๐/๒๕๕๒ วันที่คลังรับ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ส่งใช้เงินยืม ตามใบยืมที่ ๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เป็นการจัดทำเอกสารทางราชการขึ้น แม้จะไม่ใช่ไปตามขั้นตอนของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ อันเป็นสาระสำคัญ แต่ข้อเท็จจริงคือไม่มีการดำเนินการจัดจ้าง และมีการจ่ายเงินงบประมาณ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วแล้ว ทำให้ผู้อื่นได้ประโยชน์และราชการเสียหาย เอกสารฎีกา เบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายที่จัดทำขึ้นพร้อมกับผู้ฟ้องคดีได้ตรวจรับว่าถูกต้องครบถ้วน จึงเป็นการรับรองเอกสารเท็จ เพื่อให้มีการเบิกจ่ายชอบด้วยกฎหมาย เอกสารฎีกาเบิกจ่ายและ การรับรองตรวจรับของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการสนับสนุนให้มีการทุจริต จึงไม่ต้องฟังว่าเอกสาร ทำตามขั้นตอนของระเบียบหรือไม่

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖ โดยได้รับฟัง สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำฟ้องเพิ่มเติม คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ และคำให้การเพิ่มเติมแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งหัวหน้า สำนักปลัดเทศบาลระดับต้น สังกัดเทศบาลตำบลสีแก้ว มูลคดีนี้สืบเนื่องจาก ในขณะที่เกิดเหตุพิพาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วได้จัดทำแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้กำหนดโครงการ สนับสนุนประเพณีลอยกระทงบ้านคานหัก หมู่ที่ ๒๑ งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท และได้บรรจุ โครงการดังกล่าวในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ จากนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดได้มีหนังสือ ที่ รอ ๐๐๑๖.๗/ว.๔๒๒๑ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงหัวหน้าส่วนราชการว่า จังหวัดจะจัดงานประเพณี “สมมาน้ำคั้นเพ็ง เส็งประทีป” ครั้งที่ ๑๐ ประจำปี ๒๕๕๑ ระหว่างวันที่ ๑๑ ถึง ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ บริเวณสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์และบึงปลาญชัยร้อยเอ็ด และมีคำสั่งจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๑๙๖๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายจัดขบวนแห่กระทง ประทีปเมืองสีแก้ว ต่อมา นางสาวพิศมัย บรรพจันท์ นักวิชาการศึกษา ได้เสนอโครงการ งานประเพณีลอยกระทงประจำปี ๒๕๕๑ ดังกล่าวต่อนายอพิเชษฐ สังวิบุตร นายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลสีแก้วในขณะนั้น นายอพิเชษฐอนุมัติโครงการดังกล่าวและได้ทำสัญญา การยืมเงิน ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ โดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ยื่นใบแจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว

/จำนวน...

จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดงานตามโครงการดังกล่าว ประกอบด้วย ค่าจัดสถานที่และบริเวณจัดงานจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ค่าอาหารและเครื่องดื่มผู้เข้าร่วม ขบวนแห่จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ค่าประดับตกแต่งขบวนแห่จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท และค่ารางวัล ชนะการประกวดนางนพมาศจำนวน ๕,๐๐๐ บาท โดยในวันเดียวกันนางสาวพรพิศ ศรีวิเศษ หัวหน้าส่วนการคลัง ได้มีหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายเงินดังกล่าวและทำฎีกาเบิกเงิน นอกงบประมาณรายจ่าย ประเภทลูกหนี้เงินยืมงบประมาณ (๑๑๐๖๐๕) ให้แก่นายอพิเชษฐ จากนั้น นางสาวพรพิศได้มีบันทึกข้อความ ที่ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรื่อง รายงานขอจ้างโดยวิธีตกลงราคา เพื่อจ้างเหมาตกแต่งริ้วขบวนแห่จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท ต่อนายอพิเชษฐ หลังจากงานประเพณีลอยกระทงเสร็จสิ้นแล้วสองถึงสามวัน นางสาวพิสมัย บรรพจันทร์ ได้นำบันทึกข้อความ ที่ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ มาแจ้งกับ ผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างค่าตกแต่งขบวนแห่ ผู้ฟ้องคดี จึงลงลายมือชื่อตรวจรับค่าตกแต่งขบวนแห่ จากนั้น เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งข้อกล่าวหาผู้ฟ้องคดีว่า กรณีกล่าวหานายอพิเชษฐทำสัญญาการยืมเงิน จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท เพื่อใช้จ่ายในโครงการงานประเพณีลอยกระทงประจำปี ๒๕๕๑ ในวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ซึ่งการใช้จ่ายเงินดังกล่าวไม่ถูกต้องตามรายละเอียดที่ระบุไว้ใน โครงการ แล้วนายอพิเชษฐได้กระทำการทุจริตเบียดบังเงินที่เหลือจากการใช้จ่ายตามโครงการ จำนวน ๑๑,๓๐๐ บาท ไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยทุจริต โดยการใช้เอกสาร หลักฐานประกอบการใช้จ่ายเงินตามโครงการ อันเป็นที่จว่าได้มีการใช้จ่ายเงินตามโครงการ ถูกต้องตามที่ได้รับอนุมัติ โดยมีคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างตามคำสั่งองค์การบริหาร ส่วนตำบลสีแก้วได้ตรวจรับงานว่าได้มีการใช้จ่ายเงินงบประมาณตามรายละเอียดโครงการ ที่ตั้งไว้จริง ประกอบด้วยผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติชี้มูลความผิด ผู้ฟ้องคดีและส่งสำนวนการไต่สวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้ว เห็นควรลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ แล้วรายงานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔ มีมติให้ลงโทษ ไล่อผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสีแก้ว ที่ ๑๖๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ ไล่อผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ กรณีที่ผู้ฟ้องคดี ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างโครงการประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๕๑ ได้เบิกจ่ายและเบียดบังเงินค่าประดับตกแต่งขบวนแห่ จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท โดยไม่มีการจ้างเหมาตกแต่งริ้วขบวนแห่ดังกล่าว จึงเป็นการตรวจรับเท็จ เป็นการกระทำผิดวินัยร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ

/ทางวินัย...

ทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ อุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ามี การดำเนินการตามโครงการจริง และมีชื่อตนเองในบันทึกข้อความว่าเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง ผู้ฟ้องคดีจึงลงนามในใบตรวจรับโดยไม่มีเจตนาแสวงหาประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น จึงมีมติให้ลดโทษจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลสีแก้ว ที่ ๖๕๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ให้ลดโทษผู้ฟ้องคดี จากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ และคืนสิทธิและประโยชน์ ตลอดจนสวัสดิการของผู้ฟ้องคดีนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีต้องออกจากราชการ

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสีแก้ว ที่ ๖๕๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ลดโทษผู้ฟ้องคดีจากไล่ออกจากราชการ เป็นปลดออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

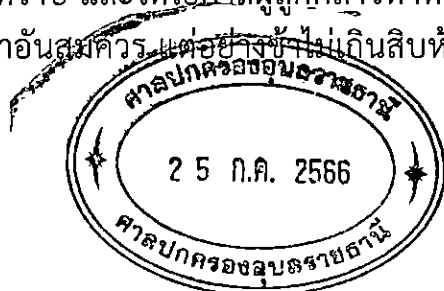
คดีนี้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่า ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะมีคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามมิได้สรุปพยานหลักฐานและแจ้งถ้อยคำของพยานบุคคลให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สามารถโต้แย้งและคัดค้านถ้อยคำของพยานบุคคลต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ กรณีจึงต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสรอบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะเกิดเหตุพิพาท มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๔๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ ทั้งนี้ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด มาตรา ๔๕/๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการไต่สวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้พนักงานไต่สวนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงรวบรวมพยานหลักฐาน และสรุปสำนวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงให้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคล

/มาให้...

มาให้ปากคำประกอบการชี้แจง พรรคสอง บัญญัติว่า ในการชี้แจงข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ให้มีสิทธินำพยานหลักฐานหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังในการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๓๗ พรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อองค์คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่า จากทางไต่สวนข้อเท็จจริงมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการอันมีมูลความผิด ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบและแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหา พรรคสอง กำหนดว่า ในการแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนจัดทำเป็นบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาประกอบการกระทำและพฤติการณ์ทั้งหลายที่อ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด ข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำนั้น ๆ อีกทั้งบุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องด้วยพอสมควรเท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี โดยให้ทำขึ้นเป็นสองฉบับเพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับและเก็บไว้เป็นหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงหนึ่งฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบการแจ้งข้อกล่าวหาไว้เป็นหลักฐานด้วย จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยแท้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะดำเนินการเองหรือจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการแทนบางส่วนหรือทั้งหมด หรือจะมอบหมายให้พนักงานไต่สวนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง รวบรวมพยานหลักฐาน รวมทั้งสรุปสำนวนเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณาวินิจฉัยก็ได้ ประกอบกับ การดำเนินการของคณะอนุกรรมการไต่สวนเป็นการดำเนินการไต่สวนกรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นบทกฎหมายเฉพาะเรื่อง หาใช่เป็นการดำเนินการทางวินัยโดยปกติทั่วไปไม่ ดังนั้น การดำเนินกระบวนการในการไต่สวนดังกล่าวจึงเป็นไปตามบทกฎหมายเฉพาะ โดยที่มาตรา ๔๗ พรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับ ข้อ ๓๗ พรรคหนึ่ง ของระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นกฎหมายและระเบียบเฉพาะที่ใช้บังคับอยู่ในขณะเกิดข้อพิพาท ได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินการไต่สวนไว้เป็นการเฉพาะว่า เมื่อมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการอันมีมูลความผิด ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบและแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบ

/ข้อกล่าวหา...

ข้อกล่าวหา เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๒๖๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวน ให้มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวน พร้อมทั้งเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กรณีกล่าวหานายอพิเชษฐ สังวิบุตร นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลสีแก้วในขณะนั้น กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เป็นเจ้าพนักงานเบิกจ่ายเงินตามโครงการประเพณีลอยกระทง บ้านคานหักเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท แล้วเบียดบังเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ไปเป็นของตนโดยทุจริต เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๖๒๓-๙๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดี และผู้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดในเรื่องกล่าวหาดังกล่าว จากนั้น องค์คณะพนักงานไต่สวนได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ รวมทั้งให้โอกาสผู้ฟ้องคดีชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหา โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหาแล้ว ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้วตามบันทึกปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ หนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ และใบต่อบันทึกคำให้การของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ การดำเนินการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยองค์คณะพนักงานไต่สวนจึงเป็นไปตามขั้นตอนตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้แล้ว ด้วยเหตุนี้ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า องค์คณะพนักงานไต่สวนไม่ได้แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพยานหลักฐานในส่วนที่เป็นสาระสำคัญให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยเทียบเคียงกับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๑๒/๒๕๖๒ นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงในคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๑๒/๒๕๖๒ เป็นกรณีที่กล่าวหาว่าครูผู้ดูแลเด็ก (ผู้ฟ้องคดีในคดีดังกล่าว) ประพฤติตัวไม่เหมาะสม ทำร้ายนักเรียน ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้สอบสวนพยานบุคคลจำนวน ๖ ราย ได้แก่ หัวหน้างานของผู้ฟ้องคดี เพื่อนร่วมงานของผู้ฟ้องคดี และผู้ปกครองของนักเรียนที่อ้างว่าถูกผู้ฟ้องคดีทำร้าย ซึ่งผลการสอบสวนข้อเท็จจริงจากถ้อยคำของพยานบุคคลทั้ง ๖ รายรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมตามที่ถูกกล่าวหาจริง เห็นควรให้ว่ากล่าวตักเตือน และผู้ถูกฟ้องคดีในคดีดังกล่าวพิจารณาแล้วเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง จึงมีหนังสือว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดี ซึ่งศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า การมีหนังสือว่ากล่าวตักเตือนผู้ฟ้องคดีดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายในการดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี อันมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครอง

/ตามมาตรา...

ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงต้องให้คู่กรณีมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนเมื่อข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลทั้ง ๖ ราย เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและผู้ถูกฟ้องคดีใช้ประกอบการวินิจฉัยความผิดของผู้ฟ้องคดี จึงต้องแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบเพื่อให้มีโอกาสชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบถึงการมีอยู่ของข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลทั้ง ๖ ราย จึงถือได้ว่าเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสรายข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งก่อนออกคำสั่งทางปกครอง และไม่ยื่นข้อยกเว้นให้เจ้าหน้าที่ไม่ต้องแจ้งให้คู่กรณีทราบตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กรณีจึงเป็นการขัดต่อมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนคดีนี้มีข้อเท็จจริงว่า นายธงชัย เหล่ายนขาม กับพวกรวม ๘ คน ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ ร้องเรียนกล่าวหาว่านายอพิเชษฐ สังวิบุตร นายองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วในขณะนั้น มีพฤติกรรมทุจริตเกี่ยวกับโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วรวม ๕ โครงการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งที่ ๒๖๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวนเพื่อไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาดังกล่าว ซึ่งจากการไต่สวนองค์คณะพนักงานไต่สวนเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีมติในการประชุม ครั้งที่ ๒๒๓-๙๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ให้ดำเนินการไต่สวนผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ถูกกล่าวหาด้วย องค์คณะพนักงานไต่สวนจึงได้ดำเนินการไต่สวนผู้ฟ้องคดีโดยแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา และรับว่าเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอดและได้รับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาไว้แล้วหนึ่งฉบับ กรณีจึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยองค์คณะพนักงานไต่สวนได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนแล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือไม่

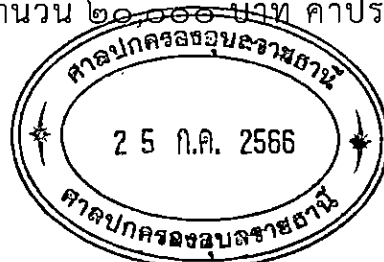
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๕ ข้อ ๓ วรรคสาม กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จากบทบัญญัติของกฎหมาย

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวเห็นว่า การกระทำที่จะถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น จะต้องปรากฏองค์ประกอบของการกระทำความผิด ๓ ประการ กล่าวคือ (๑) บุคคลผู้กระทำ มีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติ (๒) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัตินั้นต้องอยู่ในหน้าที่ซึ่งคำว่า หน้าที่ คือหน้าที่ตามกฎหมาย หรือหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ส่วนคำว่า โดยมิชอบ หมายความว่า โดยมิชอบตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ ซึ่งได้ออกโดยชอบ ด้วยกฎหมาย (๓) เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ องค์ประกอบนี้ เป็นเจตนาพิเศษ หรือมูลเหตุชักจูงใจของผู้กระทำ โดยเจตนาดังกล่าวจะต้องเป็นเจตนาประสงค์ต่อผลโดยตรง มิใช่เจตนาอย่อมเล็งเห็นผลที่มุ่งถึงลักษณะแห่งการกระทำและผลของการกระทำ ส่วนคำว่า ประโยชน์ หมายความว่า สิ่งที่ได้รับอันเป็นคุณแก่ผู้ได้รับที่อาจเป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีใช้ ทรัพย์สินก็ได้ ส่วนคำว่า มิควรได้ หมายความว่า ไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับประโยชน์ใด ๆ ตอบแทนจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่นั้น นอกจากนี้ เจตนาพิเศษในองค์ประกอบนี้ ยังหมายความว่า การเอื้อประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วย ดังนั้น การที่จะพิจารณาว่าบุคคลผู้กระทำได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงต้องมีการกระทำที่ครบองค์ประกอบทั้ง ๓ ประการ ดังกล่าวข้างต้น

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในขณะที่เกิดเหตุ ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งบุคลากร สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ต่อมา นายอพิเชษฐ สังวิบุตร นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วในขณะนั้น ได้จัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๔) โดยกำหนดโครงการสนับสนุนประเพณีลอยกระทงบ้านคานหัก หมู่ที่ ๒๑ งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท ในยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ปี ๒๕๕๒ และได้บรรจุโครงการดังกล่าวในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง งบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ จากนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดได้มีหนังสือ ที่ รอ ๐๐๑๖.๓/ว.๔๒๒๑ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ แจ้งการจัดงานประเพณี “สมมาน้ำคืนเพ็ง เส็งประทีป” ครั้งที่ ๑๐ ประจำปี ๒๕๕๑ ระหว่างวันที่ ๑๑ ถึง ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ บริเวณสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์และบึงปลาอุบชัยร้อยเอ็ดให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ และมีคำสั่ง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ ๑๙๖๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายจัด ขบวนแห่กระทงประทีปเมืองสีแก้ว ต่อมา นางสาวพิศมัย บรรพจันทร์ นักวิชาการศึกษา ได้เสนอ โครงการงานประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๕๑ ดังกล่าวต่อนายอพิเชษฐ นายอพิเชษฐอนุมัติ โครงการดังกล่าวและได้ทำสัญญาการยืมเงิน ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ขอยืมเงินจาก องค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดงานตามโครงการ ดังกล่าว ประกอบด้วยค่าจัดสถานที่และบริเวณจัดงานจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ค่าอาหารและ เครื่องดื่มผู้เข้าร่วมขบวนแห่จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ค่าประดับตกแต่งขบวนแห่จำนวน

๑๕,๐๐๐ บาท และค่ารางวัลชนะการประกวดนางนพมาศจำนวน ๕,๐๐๐ บาท โดยในวันเดียวกัน นางสาวพรพิศ ศรีวิเศษ หัวหน้าส่วนการคลัง ได้มีหนังสือขออนุมัติเบิกจ่ายเงินดังกล่าวและทำฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย ประเภทลูกหนี้เงินยืมงบประมาณ (๑๑๐๖๐๕) ให้แก่นายอพิเชษฐ จากนั้น นางสาวพรพิศได้มีบันทึกข้อความ ที่ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรื่อง รายงานขอจ้างโดยวิธีตกลงราคา ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วมีความประสงค์ดำเนินการจัดจ้างเหมาตกแต่งริ้วขบวน ๑. พัสดูที่จะจ้างมีรายละเอียดโดยสรุปดังนี้ ๑.๑ จ้างเหมาตกแต่งจัดริ้วขบวนรถแห่ งานประเพณีลอยกระทง ณ บ้านคานหัก หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๒๑ ตำบลสีแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๕,๐๐๐ บาท ๒. ... ๖. คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการจ้าง ครั้งนี้ มีดังนี้ คณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง (๑) นายสมศักดิ์ ภารพงษ์ ตำแหน่งนักพัฒนาชุมชน ประธาน กรรมการ (๒) นางสาวพิสมัย บรรพจันทร์ ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา กรรมการ (๓) นายสิทธิชัย วันดี (ผู้ฟ้องคดี) ตำแหน่งบุคลากร กรรมการ ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วพิจารณาแล้ว เห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ โดยนางสาวพิสมัย ได้นำบันทึกข้อความ ที่ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ มาแจ้งกับผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างตกแต่งขบวนแห่ เห็นว่า บันทึกดังกล่าวเป็นกรณีที่สำคัญปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ขอความเห็นชอบจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว เพื่อดำเนินการจ้างเหมาตกแต่งจัดริ้วขบวนรถแห่ งานประเพณีลอยกระทง ณ บ้านคานหัก ประจำปี ๒๕๕๑ และขอความเห็นชอบให้มีคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างในการจ้างเหมาดังกล่าว นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วพิจารณาแล้วเห็นชอบ ซึ่งคำว่า เห็นชอบ นั้น มีความหมายว่า ตามที่มีการเสนอนั้นเห็นชอบให้ดำเนินการตามที่เสนอมาทั้งหมด ซึ่งรวมถึงเห็นชอบให้มีคณะกรรมการตรวจงานจ้างตามที่เสนอด้วย เมื่อการเห็นชอบดังกล่าวกระทำโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งจ้างในฐานะผู้แทนขององค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว และเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว การเห็นชอบดังกล่าวจึงมีผลผูกพันโดยชอบด้วยกฎหมายให้ผู้ที่มีรายชื่อเป็นคณะกรรมการตรวจงานจ้าง มีหน้าที่เป็นคณะกรรมการตรวจงานจ้างตั้งแต่ได้รับแจ้งว่า ได้รับแต่งตั้ง เมื่อนางสาวพิสมัยได้นำบันทึกข้อความ ที่ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ มาแจ้งกับผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างตกแต่งขบวนแห่ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะพิจารณาลงลายมือชื่อ ในใบแจ้งหนี้ หรือส่งมอบทรัพย์สิน หรือส่งมอบงาน ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และลงลายมือชื่อตรวจงานจ้างเหมา ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ กรณีจึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจงานจ้างตกแต่งขบวนแห่ดังกล่าวตั้งแต่นางสาวพิสมัยได้แจ้งว่าผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการตรวจรับงานจ้างดังกล่าว ส่วนการที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วไม่ได้มีการออก

/เลขที่...

เลขที่คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างตกแต่งชวอนแห่ดังกล่าว รวมถึงไม่ได้ให้ ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง นั้น เห็นว่า ข้อบกพร่องดังกล่าวมิใช่เหตุที่จะทำให้ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างดังกล่าวที่ได้วินิจฉัยไว้แล้วข้างต้นสิ้นผลแต่อย่างใด นอกจากนี้ หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีหน้าที่ในการตรวจการจ้าง เนื่องจากไม่มีการออก เลขที่คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง และผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งว่าจะต้องเป็น กรรมการตรวจรับงานจ้าง ผู้ฟ้องคดีก็ชอบที่จะดำเนินการโต้แย้งเพื่อไม่ยอมรับหน้าที่ของตน ได้ตั้งแต่ในขณะที่ยังนางสาวพิสมัยได้นำบันทึกข้อความ ที่ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ มาแจ้งกับผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างตกแต่งชวอนแห่ แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่า นอกจากผู้ฟ้องคดีจะไม่ได้โต้แย้งหน้าที่ในฐานะคณะกรรมการ ตรวจรับงานจ้างตกแต่งชวอนแห่แล้ว ผู้ฟ้องคดีกลับลงลายมือชื่อในใบแจ้งหนี้ หรือส่งมอบ ทรัพย์สิน หรือส่งมอบงาน ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และลงลายมือชื่อตรวจงานจ้างเหมา ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีหน้าที่เป็นคณะกรรมการ ตรวจงานจ้าง จึงไม่อาจรับฟังได้

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยมิชอบหรือไม่ โดยที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๔๗ กำหนดว่า คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ มีหน้าที่ตรวจรับพัสดุและ ตรวจการจ้างที่ไม่ใช่งานก่อสร้างดังนี้ (๑) ... (๒) ตรวจรับพัสดุให้ถูกต้องครบถ้วนตามหลักฐาน ที่ตกลงกันไว้... (๔) เมื่อตรวจถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้รับพัสดุไว้และถือว่าผู้ขายหรือผู้รับจ้าง ได้ส่งมอบพัสดุดูถูกต้องครบถ้วนตั้งแต่วันที่ขายหรือผู้รับจ้างนำพัสดุนั้นมาส่ง แล้วมอบแก่เจ้าหน้าที่ พักตร์พร้อมกับทำใบตรวจรับโดยลงชื่อไว้เป็นหลักฐานอย่างน้อยสองฉบับ มอบแก่ผู้ขายหรือ ผู้รับจ้างหนึ่งฉบับ และเจ้าหน้าที่พัสดุนึงฉบับ เพื่อดำเนินการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบว่าด้วย การเบิกจ่ายเงินขององค์การบริหารส่วนตำบล และรายงานให้ประธานกรรมการบริหารทราบ จากรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๐๑๗ - ๒ - ๕๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ พยานฝ่ายที่กล่าวหา รายนายประมวล มະນຸຣັກຸ້ นายสว่าง นนทน์ภาภา นายชูศักดิ์ คำหารพล นายอานวย หายหัตถิ นายสุบิน อินอุ่นโชติ นางวันวิสา พูลชนะ นายชาญชัย สุนทรพิธ และนายประเทือง บุญเสริม ให้การสอดคล้องกันว่า งานประเพณี ลอยกระทงดังกล่าวไม่มีชวอนแห่แต่อย่างใด ประกอบกับนายทองจันทร์ พูลชนะ ให้การยืนยัน ว่า ไม่ได้เป็นผู้รับจ้างและลายมือชื่อในบันทึกตกลงจ้าง เลขที่ ๓/๒๕๕๒ ใบเสนอราคา ใบตรวจรับงานจ้างเหมา ใบแจ้งหนี้ หรือส่งมอบทรัพย์สิน หรือส่งมอบงาน และบิลเงินสด ไม่ใช่ลายมือชื่อของตน และไม่เคยได้รับเงินใด ๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว อีกทั้ง เมื่อส่งตัวอย่างลายมือชื่อของนายทองจันทร์ไปตรวจพิสูจน์ยังศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๓ (นครราชสีมา) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปักครุฑอยู่ด้วยชื่อที่ปรากฏในเอกสารดังกล่าว

ไม่ใช่...

ไม่ใช่ลายมือชื่อของนายทองจันทร์ และสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่นายชาญชัย วรรณจินดา ให้ถ้อยคำว่า นายอพิเชษฐ สังวิบุตร นำเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับนายทองจันทร์ไปจัดทำเอกสารหลักฐานเท็จ เห็นว่า พยานหลักฐานของฝ่ายที่กล่าวหาไม่น่าหนักแน่นคงว่า ในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ มีการจัดงานประเพณีลอยกระทงประจำปี ๒๕๕๑ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ณ บ้านคานหัก หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๒๑ อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยในการจัดงานดังกล่าวไม่มีการตกแต่งริ้วขบวนรถแห่แต่อย่างใด และในบันทึกตกลงการจ้าง เลขที่ ๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และใบแจ้งหนี้ หรือส่งมอบทรัพย์สิน หรือส่งมอบงาน ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ลายมือชื่อผู้รับจ้างไม่ใช่ลายมือชื่อของนายทองจันทร์ และนายทองจันทร์ไม่รู้เห็นหรือเกี่ยวข้องกับการรับจ้างเหมาดังกล่าวแต่อย่างใด แม้พยานราย นายประมวล นายสว่าง นายชูศักดิ์ และนายอำนวยจะเป็นผู้ส่งหนังสือร้องเรียนฉบับลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ กล่าวหานายกองคการบริหารส่วนตำบลสีแก้วเกี่ยวกับโครงการงานประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๕๑ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วก็ตาม แต่เมื่อพิจารณา ประกอบพยานบุคคลรายอื่นประกอบกับพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์แล้ว เชื่อว่า พยานให้ถ้อยคำไปตามความเป็นจริง ส่วนพยานบุคคลของฝ่ายผู้ฟ้องคดี ที่อ้างว่ามีการจัดขบวนรถแห่จริง โครงการงานประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๕๑ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ประกอบด้วย (๑) นายธงชัย เหล่ายนิชาม ซึ่งขณะให้ถ้อยคำต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๔ พยานเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว หมู่ ๑๕ บ้านดงสวอง ตำบลสีแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด (๒) นางอมราวดี เรืองโอชา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพลาญชัยพิทยาคม (๓) นายบรรจง สาวิสิตี รองนายกองคการบริหารส่วนตำบลสีแก้ว (๔) นายบุญสี อินอุ่นโชติ กำนันตำบลสีแก้ว (๕) นายสมจิตร ศิริสอน กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๑ บ้านคานหัก (๖) นายเรืองยศ เวียงนนท์ ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านพลาญชัยพิทยาคม (๗) นายสนใจ สาวิสิตี หัวหน้ายานยนต์โรงเรียนพลาญชัยพิทยาคม (๘) นายวินัย บุญเสริม ผู้ใหญ่บ้าน บ้านสีแก้ว หมู่ที่ ๕ (๙) นายชาติ สาวิสิตี ผู้ใหญ่บ้าน บ้านหนองตาไก่ หมู่ที่ ๑๗ (๑๐) นางวงศ์เดือน นวะะภาศ หนึ่งในผู้เข้าร่วมขบวนแห่นางรำ หมู่ที่ ๑๕ บ้านดงสวอง (๑๑) นางพิศสมัย ศิริพันธ์ หนึ่งในผู้เข้าร่วมขบวนแห่นางรำ หมู่ที่ ๑๕ บ้านดงสวอง (๑๒) นางสาวเพชร วรรณรักษ์ หนึ่งในผู้เข้าร่วมขบวนแห่นางรำ หมู่ที่ ๑๕ บ้านดงสวอง (๑๓) นายทองหล่อ วิยะทา กรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๙ บ้านโนนใหญ่ (๑๔) นายสุวรรณ วรรณรักษ์ สารวัตรกำนันตำบลสีแก้ว (๑๕) นายบุญมา ขามรัตน์ รองนายกองคการบริหารส่วนตำบลสีแก้ว นั้น เห็นว่า ถ้อยคำพยานในส่วนลำดับที่ (๑) ถึงลำดับที่ (๒) ไม่ได้ชี้ชัดลงไปว่ามีการจัดตกแต่งริ้วขบวนรถแห่ ส่วนถ้อยคำพยานลำดับที่ (๓) ถึงลำดับที่ (๑๕) เป็นกรณีที่พยานดังกล่าวให้ถ้อยคำต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อปี ๒๕๖๓ พยานดังกล่าวจึงเป็นพยานที่ผู้ฟ้องคดีจัดให้มีขึ้น ประกอบกับพยานดังกล่าวได้ให้ถ้อยคำภายหลังเกิดเหตุเป็นเวลาากว่า ๑๒ ปี ถ้อยคำพยานดังกล่าวจึงไม่น่าเชื่อถือ

/ไม่มี...

ไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะหักล้างพยานหลักฐานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ กรณีจึงรับฟังได้ว่า ในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ มีการจัดงานประเพณีลอยกระทงประจำปี ๒๕๕๑ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ณ บ้านคานหัก หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๒๑ อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด แต่ไม่มีการจัดงานตกแต่งริ้วขบวนรถแห่งานประเพณีลอยกระทงแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า มีการจัดงานตกแต่งริ้วขบวนรถแห่งานประเพณีลอยกระทง จึงไม่อาจรับฟังได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างตกแต่งขบวนแห่มีหน้าที่ตามข้อ ๔๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ในการตรวจรับงานจ้างดังกล่าว เมื่อไม่มีการส่งมอบงานจ้าง ผู้ฟ้องคดีชอบที่จะไม่รายงานผลการปฏิบัติให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลทราบเพื่อพิจารณาต่อไป แต่ผู้ฟ้องคดีกลับลงลายมือชื่อในใบตรวจรับงานจ้างว่า นายทองจันทร์ผู้รับจ้างได้ทำการถูกต้องครบถ้วน เป็นไปตามบันทึกตกลงจ้าง เลขที่ ๓/๒๕๕๒ กรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ ตามข้อ ๔๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ หรือไม่ ข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คดีหมายเลขแดงที่ ๐๑๗ - ๒ - ๕๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ หน้าที่ ๙๕ ว่า กรณีค่าประดับตกแต่งขบวนแห่นั้น ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติให้เห็นเจตนาพิเศษของนายอพิเชษฐ นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วในขณะนั้นว่าไม่ได้นำเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท ไปจ้างนายทองจันทร์ ตกแต่งริ้วขบวนรถแห่งานประเพณีลอยกระทงของหมู่บ้านคานหัก ในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ตำบลสีแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด เนื่องจากมีเจตนาจะเบียดบังยกยอกเงินดังกล่าวมาตั้งแต่นั้นโดยวางแผนนำตนเองเข้าผูกพันทั้งในฐานะผู้ยืมเงิน ผู้อนุมัติให้ยืมเงิน ผู้อนุมัติให้จ่ายเงินยืม และเป็นผู้รับเงินยืมนั้นไป โดยอ้างว่าจะนำไปจ่ายในโครงการดังกล่าว และได้กระทำการปลอมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าวนั้น โดยปลอมข้อความและลายมือชื่อของนายทองจันทร์ และจัดทำเอกสารปลอมขึ้นมาเกี่ยวกับสัญญาจ้าง ใบส่งมอบงาน ใบเสร็จรับเงิน และเอกสารต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง และมีการจัดจ้างดังกล่าวจริง และมีคำสั่งอนุมัติให้จ่ายเงินโดยไม่มีการจัดจ้างดังกล่าวจริง อันเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว เข้าองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๑ และมาตรา ๑๖๒ จากข้อเท็จจริงดังกล่าว เห็นว่า การทุจริตในการจ้างเหมาตกแต่งขบวนรถแห่ในงานประเพณีลอยกระทงประจำปี ๒๕๕๑ ณ บ้านคานหัก หมู่ที่ ๑๑ และหมู่ที่ ๒๑ ตำบลสีแก้ว อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นการทุจริตของนายกององค์การบริหารส่วนตำบลสีแก้วในขณะนั้น โดยมีการทำเอกสารเท็จและ

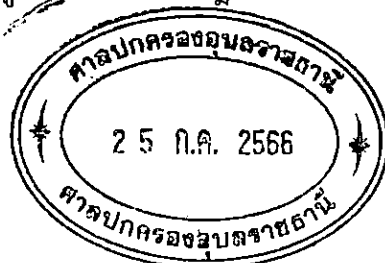

/ปลอมเอกสาร...

ปลอมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ้างดังกล่าว เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีส่วนร่วมในการทุจริตกับนายกองค้การบริหารส่วนตำบลสีแก้ว ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจรับงานจ้าง แต่ผู้ฟ้องคดีกับพวกกลับลงลายมือชื่อในใบตรวจรับงานจ้างเหมาว่า นายทองจันทร์ ได้ทำการถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามบันทึกตกลงการจ้าง เลขที่ ๓/๒๕๕๒ ทั้งที่ไม่มีการจัดงานตกแต่งริ้วขบวนรถแห่งานประเพณีลอยกระทง อันเป็นการตรวจรับเท็จ และนายอพิเชษฐได้นำใบตรวจรับงานจ้างเท็จดังกล่าวส่งเป็นใบสำคัญหักล้างเงินยืมค่าประดับตกแต่งขบวนแห่และเบียดบังเอาเงินยืมจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท ไปเป็นประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น แม้พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจะบ่งชี้ให้เห็นเจตนาข่มเหงเห็นผลของการกระทำว่าจะมีการนำใบตรวจรับงานจ้างไปประกอบการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างงานตกแต่งขบวนรถแห่ และทำให้ผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ตั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การ แต่เมื่อองค์ประกอบภายในของความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น นอกจากผู้กระทำผิดจะมีเจตนาธรรมดาแล้ว ผู้กระทำผิดยังจะต้องมีเจตนาพิเศษในการกระทำความผิดด้วย โดยเจตนาพิเศษดังกล่าวคือเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ซึ่งเจตนาพิเศษดังกล่าวจะต้องเป็นเจตนาประสงค์ต่อผลโดยตรง แต่จากพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ลงลายมือชื่อในใบตรวจรับงานจ้างดังกล่าวโดยผู้ฟ้องคดี ไม่ได้มีส่วนร่วมในการทุจริต ยังถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ต่อผลเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ครบองค์ประกอบของความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวถือเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสีแก้ว ที่ ๑๖๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ และที่แก้ไขโดยคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสีแก้ว ที่ ๖๕๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ซึ่งเป็นคำสั่งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ออกตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้น

สำหรับข้อโต้แย้งในประเด็นอื่นของคู่กรณีนั้น ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย เนื่องจากไม่ทำให้ผลการพิจารณาคดีเปลี่ยนแปลงไป

พิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสีแก้ว ที่ ๖๕๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ทั้งนี้ มีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล กล่าวคือ ผู้มีอำนาจตามกฎหมายควรที่จะดำเนินการเพื่อให้ผู้ฟ้องคดี

/กลับเข้า...

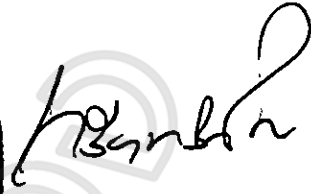
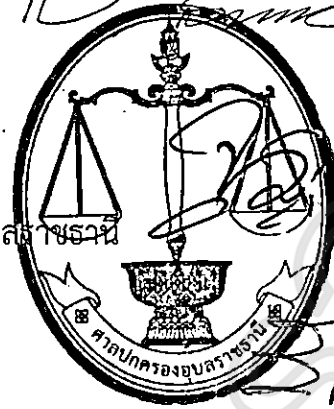
กลับเข้ารับราชการ โดยคืนสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีตามที่กฎหมายและระเบียบกำหนดและถือปฏิบัติต่อ
สิทธิที่ผู้ฟ้องคดีพึงมีพึงได้ตามกฎหมายในระหว่างที่ออกจากราชการ

นายสัญญาชัย สังฆะมณี
ตุลาการศาลปกครองอุบลราชธานี

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นางสาวฐิติลักษณ์ เกรียงเกริกไกร
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองอุบลราชธานี

นายรัชพล คำแพง
ตุลาการศาลปกครองอุบลราชธานี

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายตรีทศ นิโครธางกูร

ศาลปกครองอุบลราชธานี

